

48260202 : สาขาวิชาพัฒนศึกษา

คำสำคัญ : การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

นางสาวเอมona ปัญญาพิชญ์ : การศึกษาแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : กรณีศึกษาวนอุทยานเขากระโคน จังหวัดบุรีรัมย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ดร.ดร.คณิต เกียรติชัย, ผศ.ดร.อุรุพงษ์ กานุจันทรุณและ ดร.ธีรศักดิ์ อุ่นอารมณ์ลีส. 150 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับลักษณะด้านภาษาพัฒนาสังคมและด้านการจัดการ วิเคราะห์ทักษะภาษาและแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของงานอุทยานฯ โถง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยใช้วิธีวิจัย เชิงสำรวจ (Survey Research) และวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ได้กกลุ่มตัวอย่างเป็นนักท่องเที่ยวจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) และใช้ การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) จากตัวแทนภาควัชร์ฯ และภาคเอกชน/ชุมชน จำนวน 10 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ พื้นฐานและการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยนำเสนอในรูปแบบการบรรยายความเรียง

ผลการวิจัยพบว่า

1. การศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยว

ด้านกายภาพ นักท่องเที่ยวมีความต้องการให้พื้นที่สpaและล้อมทางธรรมชาติให้มีความอุดมสมบูรณ์และเป็นธรรมชาติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$) ด้านสังคมต้องการที่จะแจ้งเจ้าหน้าที่หากพบร่องรอยการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ($\bar{X} = 4.51$) และด้านการจัดการต้องการให้มีห้องน้ำสาธารณะจุดท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 4.58$) อยู่ในระดับมากที่สุด

2. การวิเคราะห์สักยภาพการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ของพม่า

ด้านกิจภาพ พ布ว่า การเดินทางมีความสะดวกสบาย ท่องเที่ยวได้ทุกฤดู แต่มีข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว
ภายในประเทศ เช่น สำหรับนักท่องเที่ยวที่ไม่สามารถขับรถขึ้นไปบนเขาได้โดยเฉพาะผู้สูงอายุ สูนภาพ
ร่างกาย ไม่แข็งแรง ไม่สามารถเดินขึ้นไปท่องเที่ยวได้ เนื่องจากไม่มีรถบัสขึ้นลงมา ด้านสังคม พบฯ โอกาสในการพบปะ^Q
นักท่องเที่ยวคุณอ่อนในช่วงเทศกาล วันหยุดมีมาก พบร่องรอยพัฒนาและพัฒนาระบบท่องเที่ยวไม่เหมาะสมของนักท่องเที่ยว คือ การท่อง
เที่ยว การนำหินลอยน้ำออกจากพื้นที่ การขุดเจียนตามศาลาต่าง ๆ การดื่มน้ำร้อน ทะเลาะวิวาท การขับรถสวนทาง เป็นต้น ด้านการ
จัดการ พ布ว่า มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านถนนให้บริการนักท่องเที่ยวที่เหมาะสม และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ควรพัฒนา/
ปรับปรุง คือ สถานสาธารณูปโภค โรงแรม ร้านอาหาร ห้องน้ำ ห้องสุขา ป้ายต่าง ๆ ใช้กู้ระบะเบี้ยน การตรวจราศุแลดองเจ้าหน้าที่และ
ป้ายต่าง ๆ ควบคุมนักท่องเที่ยว และไม่มีการจำกัดปริมาณนักท่องเที่ยว

3. แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์อุทยานแห่งชาติ

ด้านกายภาพ ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการธรณ์ส่างขึ้นลง และส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อย่างยั่งยืนโดยการจัดกระบวนการฟื้นฟูความสมานุรัตน์ของพื้นที่ป่า รวมถึงปรับปรุงภูมิทัศน์โดยนำนิ่งถึงความกลมกลืนกับสภาพธรรมชาติ ด้านสังคม ส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมที่จะนำไปสู่การเรียนรู้และร่วมกิจกรรมระหว่างนักท่องเที่ยวที่ยวที่ส่งเสริมความรู้ การอนุรักษ์และช่วยกันคุ้มครองรักษาสภาพธรรมชาติ สร้างเครือข่ายระหว่างนักท่องเที่ยว ชุมชนและหน่วยงานภาครัฐ ด้านการจัดการให้ชุมชนเข้ามาดำเนินการเก็บค่าบริการห้องน้ำ ห้องสุขา เพื่อนำรายได้ไปพัฒนาและรักษาความสะอาด จัดทำป้ายและปรับปรุงป้ายต่างๆ ให้ชัดเจน สวยงาม ร้านอาหารปรับปรุงให้สะอาด อุทกหลักอนามัย กรณีรายการอาหารพื้นบ้านที่ใช้ผลิตภัณฑ์ป่าฯ គ่องการจัดสร้างศูนย์บริการนักท่องเที่ยวเพื่อให้บริการด้านข้อมูลต่างๆ ประชาสัมพันธ์โปรแกรมการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวทราบ ล่วงหน้าและมีกระแสตอบกลับในส่วนของการท่องเที่ยว เช่น การจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม การแสดง การนิทรรศการ ฯลฯ